

1979: 'L'Espill'

Als anys 1960s i 1970s, la cultura catalana experimenta una segona Renaixença (la primera, havia estat a mitjans del segle XIX). A desgrat dels obstacles posats per la 'legalitat' emanada del règim polític no-democràtic dominant al conjunt de l'Estat espanyol a partir de 1939, i a desgrat de les insuficiències dels processos d'escolarització i aprenentatge dels anys 1940-50-60. Un molt bon exemple d'aquest 'tornar a néixer' és l'aparició de la revista trimestral *L'Espill*. El nom de la revista és el del títol d'un excel·lent llibre de poemes del segle XV de Jaume Roig. Però la revista que es comença a publicar el 1979, no és, únicament, una 'revista de literatura'. És, també, una revista per a comunicar a un públic no especialista els resultats de la recerca, i una 'revista d'idees, de pensament. El seu director,

Joan Fuster, ha estat considerat com un dels pensadors més importants de la segona meitat del segle XX. Un *maitre à penser*, que fou, alhora, un dels màxims animadors del mercat de les idees. El seu editor, Eliseu Climent, un veritable totterreny dins el món de l'edició de qualitat. Entre l'un i l'altre (i Francesc Pérez) van fer escriure a la revista alguns dels millors assagistes, historiadors, pensadors, lingüistes, o crítics: Pierre Vilar, Antoni M. Badia i Margarit, Robert I. Burns, Robert Lafont, Ernest Lluch, Tomàs Llorens, Marià Manent, Lluís V. Aracil, Ricard Blasco, Vicent Aguilera Cerni, Alfred Giner, Germà Colon, Arcadi Garcia, Ricard Pérez Casado, Alan Yates, Gustau Muñoz, etc. Els 29 números de la primera època de *L'Espill* (1979-1991) han estat reeditats en un format còmode i molt accessible: en disc compacte.

Francesc Roca / historiacatalunya@accat.org

⇒ Per saber-ne més: *L'Espill*. València, Faximil Edicions Digitals, 2003

ASSOCIACIÓ CORRENTS CATALUNYA